

at Kommunalbestyrelsen, efter at Gøthersgades Forlængelse fra Boldgaden til Østersøgade var erklæret for offentlig Gade og var foranstaltet istandsat, havde fordelt de til denne Istandsættelse medgaaende Udgifter paa de tilstødende Grundeiere, og at der efter denne Fordeling falbt paa den botaniske Have 11,820 Kr. 44 Ø., idet Kommunen af Hensyn til den Anvendelse, der gjøres af Haven, havde overtaget $\frac{1}{4}$ Del af det Beløb, som efter Arealets Størrelse vilde falde paa denne. Disse 11,820 Kr. 44 Ø. forlangte Magistraten indbetalt i Genhold til Lov om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn af 14de December 1857. I Anledning heraf modtog man en Erklæring fra Universitetets Ræstør, hvori han ved at fremhæve denne Sags eiendommelige Beskaffenhed, anfører de forskjellige Grunde, som synes at tale for, at bemeldte Lov i det foreliggende Tilfælde ikke indeholder Hjemmel til at affordre Universitetet det omhandlede Bidrag til Gadens Brolægning.

Erstat Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i denne Henseende havde brevvevlet med den konstituerede Kammeradvokat, som tiltraadte Ræstørs Erklæring, meddeltes det Magistraten, at man ikke kunde anse Universitetet retlig forpligtet til at erlægge den forlangte Betaling. Ministeriet modtog derefter Magistratens Svar, hvorefter denne nu erklærede sig villig til at foreslaa Borgerrepræsentationen et noget større Afslag end den alt vdtagne Tjerdedel, uden at der dog antydedes, hvilken yderligere Bjættelse man havde tænkt sig.

I Ræstørs indhentede yderligere Erklæring fastholdtes de i den tidligere Erklæring udtalte Betragtninger, hvorefter Spørgsmaalet om Universitetets Forpligtelse i alt Fald er saa tvivlsomt, at det ikke kan anses for rigtig frivilligt at anerkjende samme. I Skrivelse af 19de Juli 1875 tilmedte Ministeriet Ræstør, at det maatte anses for rigtig ikke at modtage Magistratens Tilbud, men lade Spørgsmaalet undergives Domstolenes Paakjendelse, hvorom Magistraten er meddelt Underretning.

ad 3. c (det zoologiske Museum). Som 1875—76, kun med Udelæelse af den for dette Aar givne extraordinære Bevilling af 1000 Kr. til Anskaffelse af Glas.

ad 3. d—m. (de øvrige videnskabelige Samlinger). Ligesom i Finantsloven for 1875—76.

ad 4. Ligeledes, nemlig:

til ordinære Udgifter	1,260 Kr.
til extraordinære Udgifter	100 —
	<hr/>
	1,360 Kr.

ad 5. a. Ifølge Anmærkningerne til Finantslovudkastet for 1851—52, S. 29 ad 6 og til Finantslovudkastet for 1852—53, S. 36 ad 6 er under denne Post beregnet 800 Kr. til samtlige Trykningsudgifter for selve Universitetet, for hvilken Sum man den Gang gif ud fra, at der kunde faas trykt $66\frac{2}{3}$ Ark i almindelig Oktavformat for 12 Kr. Arket. Men siden den Tid ere Priserne for Sætning og Trykning efterhaanden saaledes stegne, at det samme Arkantal, ligesom før tilbids med en vanskeligere og kostbarere Sats, nu ikke kan beregnes lavere end 1,100 Kr., der ogsaa svarer til den virkelige Udgift efter Gjennemsnit af de sidste 5 Aar 1870—71 til 1874—75, naar der tages Hensyn til den atter fra 1ste Januar 1875 indtraadte Prisstigning.

De forhøiede Trykningsudgifter udgjøre saaledes 300 Kr., og da Papiret, hvortil Udgiften ligeledes afholdes af denne Konto, siden 1852 skal være stegen med omtrent 15 pCt., maa den samlede Forhøielse anslaaes til henved 400 Kr.

Da derhos Normalsummen allerede forinden denne betydelige Stigning var saa knapt afmaalt, at der maa søges særlig Bevilling, naar en eller anden usorudset Udgift indtræffer, foreslaas efter Konfistoriums Indstilling en Forhøielse af foranævnte Beløb til Dækning af de ved bemeldte Prisstigning forøgede Udgifter.

ad 5. b. For den nuværende Bevilling 600 Kr., der skriver sig fra Aaret 1843, kunde den Gang de fastsatte 35 Ark i stort Oktavformat og med et Oplag af 500 Exemplarer saas trykt for $8\frac{4}{7}$ Rd. (17 Kr. 14 Ø.) pr. Ark, medens Prisen nu i samme Format og med almindelig Sats er 23 Kr. og for vanskeligere Tryk, der ogsaa nu i Reglen er det sædvanlige, i Gjennemsnit omtrent 26 Kr. pr. Ark.

Der vil saaledes kræves en Forhøielse af ca. 300 Kr., for at denne Konto ikke skal være forringet fra, hvad den var i 1843, og dette Beløb er derfor optaget til Dækning af de forøgede Trykningsudgifter, medens Arkantallet bliver det samme som hidtil.

Papiret betales fremdeles af vedkommende Forfattere selv.